

RUBBRECHT, Oswald (Roesbrugge-Haringe 14 augustus 1872 – Gent 23 december 1941).

Doorliep de dorpsschool, de staatsmiddelbare school en het bisschoppelijk college in Veurne. Op aanraden van zijn moeder studeerde Rubbrecht geneeskunde aan de Luikse universiteit. Na zijn doctoraat ging hij tandheelkunde studeren in Genève, Londen en Zürich. Daarna vestigde hij zich in Brugge als mondarts. In 1900 was hij medestichter van de Société de Stomatologie, waarvan hij van 1912 tot 1913 voorzitter was. In 1903 droeg hij bij tot de stichting van het *Bulletin de la Société belge de Stomatologie* (later *Revue belge de Stomatologie*). Tot 1909 was hij uitgever van dit tijdschrift. In maart 1914 werd hij benoemd tot docent tandheelkunde aan de Gentse universiteit. Als professor stond hij bekend om zijn ijzeren tucht en zijn hardvochtige lessen. Tijdens de Eerste Wereldoorlog was hij hoofd van de afdeling mondheelkunde in het krijgshospitaal van De Panne, waar hij baanbrekend werk verrichtte in het herstellen van kaakbeenfracturen bij

gewonde soldaten. Vanaf 1899 pleitte hij in talrijke artikelen en met behulp van de Société de Stomatologie voor de hervorming van het tandheelkundig onderwijs in België. Die hervorming werd in 1929 wettelijk vastgelegd. In december 1934 en januari 1935 was hij met Hendrik Burger en Leo Elaut verwikkeld in een discussie over de taaltoestanden aan de Gentse geneeskundige faculteit. In dit debat verdedigde hij de faculteit tegen de beschuldigingen van Burger en Elaut. Rubbrecht nam deel aan de Vlaamsche Wetenschappelijke Congressen en werd in 1939 lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België en erelid van het Nederlands Tandheelkundig Genootschap.

LITERATUUR: Prof. dr. Oswald Rubbrecht, 1872-1941, 1943; – Rijksuniversiteit te Gent. Liber Memorialis, 1913-1960, II, 1960; – D. van Caeneghem, 'Oswald Rubbrecht', in NBW, I, 1964.

BERNARD VAN CAUSENBROECK